

Sygn. akt IV KS 24/22

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kapiński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 13 września 2022 r.,

bez udziału stron

sprawy **A. Ł.**

oskarżonego z art. 212 § 2 k.k.

skargi obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce

z dnia 31 marca 2022 r., sygn. akt II Ka 389/21,

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w Ostrołęce

z dnia 2 września 2021 r., sygn. akt II K 803/20 i przekazujący sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania,

p o s t a n o w i ł

1. **oddalić skargę,**
2. **kosztami sądowymi postępowania skargowego obciążyć oskarżonego A. Ł.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 2 września 2021 roku, sygn. akt II K 803/20 uniewinnił A. Ł. od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Od powyższego wyroku apelację wniósł pełnomocnik oskarżycielki prywatnej. Po rozpoznaniu tej apelacji, Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 31 marca 2022 r., sygn. akt II Ka 389/21, uchylił zaskarżone orzeczenie i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Ostrołęce do ponownego rozpoznania.

Skargę od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie:

- a) art. 437§2 zd 2 kpk przez uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w Ostrołęce z dnia 2 września 2021r, sygn. akt II K 803/20 i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, mimo że w sprawie nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości,
- b) art. 167 kpk w zw z art. 458 kpk i 452§2 kpk przez zaniechanie przeprowadzenia dowodów, które Sąd Okręgowy uznał za niezbędne do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności sprawy,
- c) art. 4 kpk w zw z art. 5 kpk przez wypowiedzenie się wprost w uzasadnieniu wyroku co do winy oskarżonego przed przeprowadzeniem postępowania dowodowego.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Ostrołęce celem jej merytorycznego rozpoznania.

Pełnomocnik oskarżycielki prywatnej w odpowiedzi na wniesioną skargą, wniósł o uznanie jej za bezzasadną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga obrońcy oskarżonego A. Ł. jest niezasadna.

Zgodnie z treścią art. 539a § 3 k.p.k., skuteczność skargi od wyroku sądu odwoławczego, będącej nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, jest uzależniona od wykazania, że wydanie - na etapie postępowania apelacyjnego - orzeczenia kasatoryjnego naruszało art. 437 k.p.k., a zatem że nie zachodziła konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości lub nie zachodził wypadek określony w art. 454 k.p.k. albo że przy wydaniu tego orzeczenia wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 k.p.k. Zakres kontroli dokonywanej przez Sąd Najwyższy po wniesieniu skargi od wyroku sądu odwoławczego, o której mowa w art. 539a § 1 k.p.k., ogranicza się do zbadania, czy stwierdzone przez sąd odwoławczy uchybienie daje podstawę do wydania orzeczenia kasatoryjnego (zob. post. SN z 22 maja 2019 r., III KS 17/19 i post. SN z 21 kwietnia 2022r., II KS 4/22).

W sprawie niniejszej, z treści uzasadnienia Sądu odwoławczego wynika, że przyczyną wydania wyroku kasatoryjnego jest konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego (art. 437§2 kpk), w celu usunięcia wszystkich

występujących w sprawie wątpliwości, by możliwe było dokonania prawidłowych ustaleń faktycznych istotnych dla określenia odpowiedzialności oskarżonego. Zatem za nieuzasadniony uznać należy zarzut obrazy art. 437§2 kpk, zawarty w pkt a przedmiotowej skargi.

Natomiast pozostałe zarzuty zawarte w pkt a i b dotyczące naruszenia art. 167 kpk w zw. z art. 458 kpk i art. 425§2 kpk oraz art. 4 kpk w zw. z art. 5 kpk są nie tylko całkowicie chybione i bezpodstawne, ale wykraczają również w sposób jednoznaczny poza podstawy skargi określone w art. 539a§3 kpk. W świetle utrwalonego orzecznictwa niedopuszczalne jest bowiem badanie przez Sąd Najwyższy w trybie art. 539a kpk prawidłowości przeprowadzonej kontroli odwoławczej w aspekcie uchybień podniesionych w apelacji, jak również ocena zasadności uchybień stwierdzonych przez sąd odwoławczy (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 12 stycznia 2022 r., IV KS 64/21, LEX nr 3287910; postanowienie SN z dnia 28 stycznia 2022 r., sygn. II KS 29/21, LEX nr 3314955, postanowienie SN z dnia 26 stycznia 2022 r., sygn. V KS 36/21, LEX nr 3324938). Celem instytucji skargi na wyrok sądu odwoławczego nie jest bowiem dublowanie przeprowadzonej już kontroli odwoławczej, a wyeliminowanie bezpodstawnego wydawania przez sądy odwoławcze wyroków kasatoryjnych w sytuacji, gdy rozstrzygnięcie *in meriti* mogło zapaść w II instancji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[as]